

egyébként megfelelésbe hozhatóan – egy mindkettő entitását előző vonatkozás kifejeződése-prezentálja. E nézetben – visszatérve az induló felvetésekhez – a kommunikáció anyaga és értelme egymástól elszakíthatatlan nyelvi üzenetnek tekinthető, s elkülönbözőződésükről ugyancsak elmondható, hogy az „nem akar” különbözőség lenni.³⁶ S a költészet ennek a „nem akarásnak” mint eseménynek a nyelvi performálása lehet, főleg akkor tehát, ha képzelőerejét egy térbeliség érintés-tapasztalata szerint adódó jelenlétként képes működtetni.

1937 – A DUNÁN – RADNÓTI MIKLÓS ÉS A FELESÉGE

---

³⁶ Hans-Georg Gadamer: *Igazság és módszer*, ford. Bonyhai Gábor, Bp., 1984, Gondolat, 329.